

Ομιλία της **Μαρίας Μπικιάκη**, υποψηφίου της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ** στην Β' Αθηνών, στην προεκλογική εκδήλωση στην Αργυρούπολη (21/1/2015)

Φίλοι και φίλες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες.

Οι εκλογές στη χώρα μας γίνονται σε μια συγκυρία που τα γεγονότα, από τη διεθνή κατάσταση, μέχρι και το τι γίνεται στη γειτονιά και τη χώρα μας, μαρτυρούν τα αδιέξοδα της παγκόσμιας καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων.

Ενώ υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες για να ζήσει η κοινωνία με ευημερία, αφού παράγεται τεράστιος πλούτος, παρά ταύτα βλέπουμε :

Ένταση των κοινωνικών ανισοτήτων, με μια ολιγαρχία του 1% να συγκεντρώνει στα χέρια της το 99 % του παγκόσμιου πλούτου. Τοπικοί πόλεμοι που εξαπλώνονται με υπερτοπικό χαρακτήρα, έξαρση των εθνικισμών και του θρησκευτικού φανατισμού, διάδοση των σκοταδιστικών, ξενοφοβικών, φασιστικών ιδεών, διεθνείς παρακολουθήσεις, επιθέσεις στις καπιταλιστικές μητροπόλεις από τους φανατικούς μηχανισμών που χρηματοδοτήθηκαν και εκπαιδεύτηκαν από τις κυβερνήσεις ΗΠΑ και Ε.Ε., εξάπλωση της φτώχειας, των ασθενειών, περιβαλλοντική καταστροφή.

Το «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» φαίνεται ότι είναι τραγικά επίκαιρο και σήμερα.

Ζούμε μια προεκλογική περίοδο εξπρές που συμπυκνώνει όλη την βρωμιά της πολιτικής των κυρίαρχων. Μεταγραφές από τους γυρολόγους της πολιτικής, εκβιασμούς, διασπορά φόβου και τρομοκρατία των καθεστωτικών δημοσιογράφων για το τι μας περιμένει αν στερηθούν την κυβερνητική εξουσία ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Ανηλεή επίθεση σε κάθε προοδευτική, ριζοσπαστική φωνή, καταστολή σε αγώνες και κινητοποιήσεις. Και οι αποκαλύψεις για τη διαπλοκή αστών πολιτικών με κυκλώματα εμπόρων όπλων, off shore, νομούς της νύχτας και συμβόλαια θανάτου συνεχίζονται.

Έχουν λυσσάξει στο ενδεχόμενο να στερηθούν τη νομή της κυβερνητικής εξουσίας και τα προνόμια τους. Και ώρες-ώρες αν ανοίξεις την τηλεόραση νομίζεις ότι ο εφιάλτης είναι μπροστά και όχι αυτό που ζούμε ήδη αν παραμείνουν στην εξουσία.

Και αυτό είναι που ζούμε είναι Φτώχεια, ανεργία, απλήρωτη δουλειά, ανασφάλιστοι, μειώσεις μισθών και συντάξεων, κατάρρευση κάθε κοινωνικής δομής για τις ευπαθείς ομάδες, διάλυση ασφαλιστικών ταμείων, συνεχή δυσβάστακτα χαράτσια, ακρίβεια στα βασικά αγαθά και υπηρεσίες, συρρίκνωση δημόσιας παιδείας και υγείας, παραχώρηση δημόσιας περιουσίας και οργανισμών στα αρπακτικά, μετανάστευση των νέων, πέταγμα των μαθητών των φτωχών στρωμάτων βίαια και πρόωρα έξω από τη δημόσια εκπαίδευση.

Αποτελέσματα μιας πολιτικής που υπαγορεύεται από την Ε.Ε., το ΔΝΤ και την ΕΚΤ που θέλει να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των τοκογύφων δανειστών, των τραπεζών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των μεγαλεμπόρων.

Μιας πολιτικής που γίνεται στο όνομα της εξασφάλισης των δόσεων των δανείων, της ισορροπίας της ευρωζώνης, των πλεονασμάτων στον προϋπολογισμό. Όμως στην πραγματικότητα τα δάνεια δεν παίρνονται για να πληρωθούν μισθοί, συντάξεις, δημόσια υγεία και παιδεία, δημόσια έργα, αλλά για να πληρωθούν οι δόσεις των προηγούμενων δανείων στους δανειστές, να συνεχίσουν να επιδοτούνται οι εργοδότες και να καλύπτονται οι φοροαπαλλαγές του κεφάλαιου, να ενισχύονται οι τράπεζες.

Αλλά αυτό το γαϊτανάκι με την σκανδαλώδη χρηματοδότηση του κεφαλαίου κρατά από πριν τα μνημόνια. Οι δόσεις των προηγούμενων δανείων, τα λεφτά των Ολυμπιακών αγώνων, τα λεφτά που χάθηκαν από το σκάνδαλο του χρηματιστήριου, οι επιδοτήσεις, τα θαλασσοδάνεια, πήγαν στις τσέπες της οικονομικής ολιγαρχίας, στις καταθέσεις στο εξωτερικό, στις επενδύσεις σε φορολογικούς παραδείσους, σε ακίνητα σε Λονδίνο και Ελβετία. Στο φως έχουν έρθει λίγα μόνο στοιχεία από τις λίστες Λαγκάρντ, Λουξεμβούργου, Λονδίνου, των πολιτικών, των off shore.

Και αυτή η κατάσταση θα συνεχιστεί και θα χειροτερέψει αν παραμείνουν στην εξουσία οι υποτακτικοί του κεφαλαίου, γιατί η Ε.Ε., το ΔΝΤ και η ΕΚΤ ζητούν να μην υπάρχει περιορισμός στις ομαδικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα, να περιοριστεί το δικαίωμα στην απεργία, να διευκολυνθεί το λοκ άουτ των εργοδοτών, να μειωθούν και άλλο οι επικουρικές συντάξεις, να προχωρήσουν γρηγορότερα οι ιδιωτικοποιήσεις των πάντων.

Και όχι μόνο αυτά, έχουν έτοιμο, εκτός και πέρα από τα μνημόνια, το σύμφωνο δημοσιονομικής σταθερότητας της ΕΕ, που θα ισχύει για όλες τις χώρες της ΕΕ και που μαζί με την ενιαία νομισματική πολιτική μέσω του ευρώ, θα καθορίζουν και θα ελέγχουν την πολιτική που ασκείται σε κάθε χώρα.

Άρα, σωστά και δικαιολογημένα ανάγκη και επιθυμία αι της κοινωνικής πλειοψηφίας είναι να ξεφορτωθούμε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ από το να διαφεντεύουν τις ζωές μας. Και δική μας επιθυμία είναι αυτό να γίνει όχι μόνο προσωρινά και σαν μια παρένθεση, αλλά μόνιμα και χωρίς γυρισμό.

Να φύγει όχι μόνο η κυβέρνηση, αλλά και αυτή η πολιτική. Όπως το είχε πει ο λαός καθαρά στο κίνημα των πλατειών . Να φύγουν όλοι όσοι μας έφεραν ως εδώ κυβέρνηση, κεφάλαιο, τρόικα. Αυτό είναι το βαθύτερο και ουσιαστικότερο ζητούμενο για την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Βαθύτερους στόχους όμως, έχει και το σύστημα εξουσίας, με το κεφάλαιο, το πολιτικό προσωπικό, τους κρατικούς μηχανισμούς , να θέλουν μια και καλή να τελειώνουν με την αριστερά και το εργατικό κίνημα και με τις μετεκλογικές εξελίξεις .

Και αυτούς τους στόχους τους οι μερίδες της αστικής τάξης, ας μην τις υποτιμάμε, τους προωθούν με αρκετές και διαφορετικές μεθόδους. Με την καταστολή, την πυγμή, την συκοφαντία της αριστεράς και των αγώνων, τη διαστρέβλωση των θέσεων και της δράσης της, την έκθεση της, την απογοήτευση του κόσμου, την φθορά των αξιών, την προσαρμογή και την ενσωμάτωση της αριστεράς.

Μιλώντας όμως για τους άμεσους δικούς μας στόχους να αλλάξει αυτή η πολιτική, να ανατραπεί η αντιλαϊκή - αντεργατική επίθεση, το πρώτο ερώτημα είναι : Μπορεί να γίνει αυτό και πώς;

Απαντάμε ότι μπορεί αν υπάρξουν σε γενικές γραμμές 3 παράγοντες :

- α.** Πολιτική βούληση,
- β.** ένας οργανωμένος μαχόμενος λαός με ισχυρό εργατικό κίνημα,
- γ.** μια άλλη αριστερά.

Α΄ παράγοντας

Πολιτική βούληση για να τελειώνουμε με αυτή την πολιτική δεν υπάρχει από τα κόμματα - συμπληρώματα και μπαλαντέρ του πολιτικού συστήματος. Ποτάμι, ΚΙΔΗΣΟ, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ, ούτε από ένα ρηχό αντιμνημονιακό λόγο ορισμένων, χωρίς ταξικό πρόσημο. Και βέβαια δεν έχουμε καμιά ανοχή και δεν συμμαριζόμαστε όσους θεωρούν ότι μπορεί να εκφράσει την αγανάκτηση για το πολιτικό σύστημα η ψήφος στη Χ.Α. που είναι αυτή που πρώτη από όλους μέσα στη Βουλή ψήφισε υπέρ των συμφερόντων των

τραπεζιτών και των εφοπλιστών, ενώ στρέφει το δολοφονική της μισσαλοδοξία ενάντια σε μετανάστες, διαφορετικούς, αριστερούς και όχι στην εξουσία της οποίας είναι τσιράκια.

Και με την αριστερά τι γίνεται;

Αν παρακολουθείς την αριστερά μόνο από τα λεγόμενα των κυβερνητικών στην τηλεόραση, μπορεί και να νομίσεις ότι, θα αλλάξει το σύμπαν αν ο ΣΥΡΙΖΑ έρθει στα πράγματα, αφού προσωποποιείται ως ο εφιάλτης τους και δηλώνουν ότι θα συμβούν λιμοί, σεισμοί, καταποντισμοί. Να φτάσεις και να τον συμπαθήσεις, όχι για αυτά που λέει ή κάνει, αλλά για αυτά που οι κυβερνητικοί του χρεώνουν ότι μπορεί να συμβούν.

Είναι όμως έτσι; Πολλές είναι οι ενδείξεις και οι αποδείξεις που ακόμα και τον πιο ευκολόπιστο δεν μπορεί παρά να τον κάνουν καχύποπτο.

- Από τις δηλώσεις και τις διακηρύξεις τους, για κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας, όλων των ελλήνων, επαναδιαπραγμάτευση των μνημονίων, το απεταξάμην στις μονομερείς ενέργειες, για τήρηση των δεσμεύσεων, για αποδοχή του ανήκομεν στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, για συνέχεια του κράτους, για αποδοχή των συμμαχιών με τον άξονα Ισραήλ - Αιγύπτου, πουθενά δεν προκύπτει ότι θα έχουμε ανατροπή της μέχρι σήμερα πολιτικής.
- Από το ίδιο το πρόγραμμά του, πουθενά δεν αναφέρει κουβέντα για φορολόγηση του κεφάλαιου ή κατάργηση των φοροαπαλλαγών του, για περιορισμό της ασυδοσίας των εφοπλιστών, των εργοδοτών. Ή για κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ και του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.
- Από τους πολιτικούς που έχει μαζέψει στα ψηφοδέλτια του, που ψήφιζαν μνημόνια, υπερασπίζονται εργοδοτικές επιλογές.
- Από την εμπειρία μας από τη διαχείριση σε δήμους, είτε αν πρωτοαναλαμβάνει ζητά χρόνο για να ξεδιπλώσει την πολιτική του, αλλά ωστόσο φέρνει ίδιους προϋπολογισμούς με τις προηγούμενες δημοτικές αρχές, και όπου είτε ανέλαβαν τώρα, είτε διοικούν από παλιά βλέπουμε τα ίδια δημοτικά τέλη, χρησιμοποίηση ελαστικής προσωρινής εργασίας, τροφεία για παιδικούς σταθμούς και διατήρηση του τρόπου λειτουργίας του δήμου και αποδοχή των πλαισίων λειτουργίας του Καλλικράτη.

Εμάς λοιπόν, που δεν είμαστε απλά καχύποπτοι, αλλά έχουμε τη συλλογική εμπειρία, την ιστορική γνώση και τη συνολική πολιτική εκτίμηση της, δεν μας πείθουν ότι αυτή η κυβέρνηση, είτε αυτοδύναμη είτε με συνεργασίες άλλων δυνάμεων θα έχει την πολιτική βούληση να αλλάξει την πολιτική που ασκείται.

Στο προεκλογικό τους πρόγραμμα αναφέρουν κάποιες μικροαλλαγές με επιστροφές σε προ μνημονίων ρυθμίσεις και υπόσχονται κυρίως μέτρα ανακούφισης από τη φτώχεια και την εξαθλίωση και όχι περιορισμού της φτώχειας. Πρόκειται για άλλη φιλοσοφία, που δεν είναι αριστερή. Εμείς δεν μιλάμε για αναδιανομή της φτώχειας θεωρώντας την σαν φυσικό και μη αντιμετωπίσιμο φαινόμενο, αλλά διεκδικούμε να μοιραστούμε τον πλούτο τον πλούτο.

Δεν υποτιμούμε την αμεσότητα και αναγκαιότητα μέτρων ανακούφισης, όμως ξέρουμε ότι όχι μόνο δεν αρκούν αυτά τα μέτρα για όλους, αλλά ακόμα και για αυτά πρέπει να συγκρουστούμε με τις επιλογές Ε.Ε. και ΔΝΤ που σου δίνουν τα ΕΣΠΑ και το πρόγραμμα Ελλάδα 2020 για συγκεκριμένες δράσεις όπως η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και με συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

Απαιτούμε να ανατραπεί αυτή η πολιτική, για να βρουν δουλειά οι νέοι και οι παλιοί με δικαιώματα και κανονικούς μισθούς, μείωση των ωρών εργασίας, να έχουμε ικανοποίηση των αναγκών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, των άνεργων, εργαζόμενων, συνταξιούχων, αξιοπρεπείς συντάξεις και ασφάλιση για όλους, να μην καταληστεύεται το εργατικό εισόδημα και οι συντάξεις από την έμμεση και άμεση

φορολογία, να υπάρξει προστασία του δικαιώματος στην κατοικία από τις τράπεζες και την εφορία, να διαγραφούν τα χρέη από τα χαράτσια και από τα πανωτόκια στις τράπεζες, να έχουμε δημόσια δωρεάν υγεία, παιδεία και πρόνοια για όλους.

Για να γίνουν όμως αυτά δεν καθυστερούμε τον κόσμο ότι θα τα πετύχουμε με μια αλλαγή κυβέρνησης, ούτε αν έρθει η ΑΝΤΑΡΣΙΑ – ΜΑΡΣ στα πράγματα. Ξέρουμε ότι απαιτούνται συγκρούσεις με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που η σημερινή πολιτική εξυπηρετεί. Να μπορούμε να καθορίζουμε την πολιτική μας με λαϊκή κυριαρχία, και όχι να υπαγορεύεται από το ΔΝΤ και τις τράπεζες, από τους περιορισμούς και τις δεσμεύσεις της ΕΕ και των δανειακών συμβάσεων, να λευτερωθούμε από τη θηλειά του ευρώ και το σφαγείο της επιτροπείας. Απαιτείται άμεσα να σταματήσουμε τις πληρωμές των δανείων, η εθνικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας με εργατικό-λαϊκό έλεγχο. Απαιτείται κατάκτηση δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, απόκρουση της φασιστικής απειλής και δράσης, αντιμετώπιση των θυλάκων της στους μηχανισμούς καταστολής με διάλυση των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ. Αποχώρηση από το ΝΑΤΟ και την εξυπηρέτηση των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών. Τέτοιες συγκρούσεις ο ΣΥΡΙΖΑ δεν δηλώνει ότι έχει σκοπό να κάνει.

ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΤΕ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ;

Εδώ είναι ο 2ος παράγοντας

Το κλειδί βρίσκεται στο να πάρει στα χέρια του τις εξελίξεις ο οργανωμένος μαχόμενος λαός με τα δικά του όργανα επιβολής της λαϊκής θέλησης, με ένα εργατικό ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα. Να βγει στο προσκήνιο. Με τους αγώνες του και τις κινητοποιήσεις. Βάζοντας τις δικές του ανάγκες στο τιμόνι. Ξεκινώντας από την αντιπροσώπευση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, την ομηρία του ρουσφετιού και των κάθε λογής παραγόντων και δημοτικών αρχόντων.

Για αυτό πρωτοστατούμε στις κινητοποιήσεις της νεολαίας όπως έγινε με τους φοιτητές για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη μόρφωση ενάντια στους Φορτσάκηδες, με τους εργαζόμενους ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση, στην υγεία. Για αυτό βρισκόμαστε δίπλα στους εργάτες της χαλυβουργίας, της Κόκα Κόλα, της κάθε στη Μανωλάδα,

ΜΠΟΡΟΥΜΕ;

Το ζήσαμε ότι ο λαός μπορεί να κινητοποιηθεί, να συζητά και να αποφασίζει, να δημιουργήσει, να κερδίσει το σεβασμό και την αυτοπεποίθησή του, στους μεγάλους εργατικούς αγώνες, στις διαδικασίες του ταξικού εργατικού κινήματος, στις φοιτητικές συνελεύσεις, στο κίνημα των πλατειών, στις λαϊκές συνελεύσεις, στις επιτροπές κατοίκων και τις πρωτοβουλίες αγώνα. Μπορεί να δημιουργήσει συντονισμούς και να πάρει την κατάσταση στα χέρια του.

3ΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ

Με μια άλλη αριστερά. Αριστερά που είναι ανάγκη να οικοδομήσουμε στις μάχες του παρόντος, στην ταξική πάλη. Αντικαπιταλιστική-αντισυστημική, μαχόμενη, δυνατή, ασυμβίβαστη. Αριστερά, που να στηρίζει τους αγώνες και το λαϊκό κίνημα, αριστερά που θέλει να αλλάξει τον άδικο κόσμο. Αριστερά που υπηρετεί την κοινή δράση για το μέτωπο ρήξης και ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής. Αριστερά που επιδιώκει να επανομηματοδοτήσει την έννοια της αριστεράς με τον επαναστατικό προσανατολισμό και το περιεχόμενο της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Για αυτό δρά για την οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, για τη μετωπική πολιτική συμπόρευση των δυνάμεων της ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Αριστερά που παλεύει και έχει στην προμετωπίδα της και κριτήριο την ικανοποίηση των αναγκών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, των άνεργων, εργαζόμενων, συνταξιούχων.

Αριστερά που παλεύει και στηρίζει τις λαϊκές διεκδικήσεις, τη λαϊκή αυτενέργεια, τα πρωτοπόρα κοινωνικά εγχειρήματα, συμβάλλει να δημιουργηθούν αντικαπιταλιστικές κινήσεις πόλης και ταξικά εργατικά σχήματα σε κάθε χώρο δουλειάς.

Αριστερά που δεν παραπέμπει στο επέκεινα την εργατική δικαίωση, δεν αρκείται στην αναπόληση του αποτυχημένου παρελθόντος, δεν απομονώνεται από τους αγώνες που δεν έχει σχεδιάσει και δεν αντιμετωπίζει εχθρικά κάθε άλλη δύναμη από τα αριστερά της.

Ούτε αριστερά με τις μειωμένες προσδοκίες και τα μερεμετίσματα του σάπιου και διεφθαρμένου υπάρχοντος συστήματος. Αλλά αριστερά που τα βάζει και στο σήμερα με το πολιτικό κατεστημένο, την οικονομική ολιγαρχία, τα συμφέροντα και τις απαιτήσεις των τοκογλύφων δανειστών και των πλουσίων και της φυλακής-σφαγείο Ε.Ε. και ευρώ.

Θα πει κάποιος: Μα μπορούμε να υποστούμε το κόστος μιας τέτοιας επιλογής;. Θα απομονωθούμε, πως θα ζήσουμε. Υπάρχουν δυνατότητες να ζήσει ο λαός εκτός ευρώ και ΕΕ. Ο κόσμος και η Ευρώπη δεν περιορίζεται στις 20 χώρες της ευρωζώνης και τις 28 της ΕΕ. Έχουμε ανθρώπους, εργάτες και επιστήμονες, τεχνογνωσία, αγροτική παραγωγή, ορυκτό πλούτο, εναλλακτικές πηγές ενέργειας και μια χαρά κλίμα και γεωγραφική θέση. Τα ροδάκινα που θα στέλνονταν στη Ρωσία σάπισαν το καλοκαίρι εξαιτίας της ΕΕ, τα εργοστάσια ζάχαρης έκλεισαν με εντολή της, η αγροτική παραγωγή ξεχαρβαλώθηκε, τα ναυπηγεία έκλεισαν, εργοστάσια νέκρωσαν, επειδή το επέβαλλε η ΕΕ.

Θα μας πει ένα άλλος: Ναι αλλά τώρα ας δώσουμε ψήφο στο ΣΥΡΙΖΑ και εσείς έχετε σειρά μετά. Ο κόσμος του αγώνα, των κινημάτων, με αυτούς που μαζί στηρίζουμε εργατικά σχήματα, κινήσεις πόλης, πρωτοβουλίες κατοίκων, δεν μπορεί να έχει και να αναπαράγει αυταπάτες και ψευδαισθήσεις. Ξέρει την αξία που έχει το να υπάρχει οργανωμένη, διακριτή μαχόμενη ανυπότακτη αριστερά. Μπορεί να καταλάβει ότι η ύπαρξη της και η διακριτότητά της είναι ζητούμενο και υπόθεση όλων μας κάθε στιγμή και κάθε περίοδο. Και άρα όχι μόνο είναι ανάγκη να στηρίξει και εκλογικά την παρουσία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, αλλά χρειάζεται να πάρει και τη θέση του στο εγχείρημα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Για να έχουν φωνή και δύναμη οι αγώνες μας και σε επίπεδο πολιτικό. Δεν είμαστε μόνο για την επόμενη μέρα, ούτε μόνο για τα κινήματα και για να δίνουμε μάχες για την υπεράσπιση των εργατικών- λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων, αλλά και για το τώρα και για την πολιτική. Η χρησιμότητα της παρουσίας μας και στα αποτελέσματα των εκλογών και για την επόμενη μέρα γίνεται φανερό από τον τρόπο των καθεστωτικών στο όνομα ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από την καταστολή στις κινητοποιήσεις μας, την απαγόρευση των πορειών μας, τις δίκες των συνδικαλιστών και των φοιτητών μας. Η αξία των ενισχυμένων εκλογικών μας ποσοστών και της αντιπροσώπευσής μας είναι φανερό από την παρουσία και τη δράση μας των συμβούλων μας στα περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια. Δικαιούμαστε και την εκλογική στήριξη στις βουλευτικές εκλογές, κόντρα στα εμπόδια, το καλπονοθευτικό σύστημα, και τους οικονομικούς περιορισμούς και διεκδικούμε την ψήφο από τον κόσμο του αγώνα, τους αριστερούς, όσους θεωρούν τον εαυτό τους αντισυστημικό και δηλώνουν ότι πρέπει να πάει αλλοιώς και η αριστερά.

Για αυτό σε αυτές τις εκλογές και τις λίγες μέρες και ώρες που μένουν, καλούμε να ενισχυθούν τα ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Μετωπικής Αριστερής Συμπόρευσης, για να είναι πιο δυνατή η φωνή που όλοι έχουμε ανάγκη την επόμενη μέρα, για να ανοίξει ο ορίζοντας να υψωθεί ο λαός στο μπόι των ιδανικών και των ονείρων μας για μια καλύτερη ζωή σε μια δίκαιη κοινωνία χωρίς πολέμους, φτώχεια, εκμετάλλευση, διακρίσεις. Για να περάσει ο πλούτος και η εξουσία στους εργαζόμενους.